

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 57348-12-18

1 21 יולי 2019
2

לפני:
כב' השופט עמיצור איתם

המערער

██████████

ע"י ב"כ: עו"ד איתמר כהן

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ: עו"ד אילת ברעם

3

פסק דין

4

5

6 1. ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה) מיום 29.11.18 (להלן
7 – הוועדה לעררים), אשר קבעה כי למערער נותרה נכות צמיתה בגובה 12.44%
8 כתוצאה מתנאי עבודתו.

9 2. ברקע, פסק דין שניתן בעניינו של המערער (בל י-ם) 3225-10-14 מיום 28.11.17
10 קבע כי הליקויים מהם סובל המערער בירכיו נובעים בחלקם מתנאי עבודתו,
11 בהתאם לתורת המיקרוטראומה.

12 3. ועדה רפואית מדרג ראשון קבעה למערער נכויות זמניות שונות עד ליום
13 31.12.18.

14 4. הוועדה הרפואית לעררים קבעה נכויות זמניות עד ליום 31.10.13. עוד קבעה
15 הוועדה לעררים את נכותו הצמיתה של המערער על 12.44%, המהווה 20%
16 מנכותו, לאחר שניכתה את הנכות הנובעת ממום מולד. הוועדה לעררים ביססה
17 את החלטתה בעניין הניכוי על החלטת בית המשפט במסגרת פסק הדין ומכאן
18 הערעור.

19 5. על פי הסכמת הצדדים כפי שבאה לידי ביטוי בפרוטוקול הישיבה המקדמית,
20 אשר נשמעה לפני כב' הרשם עמי רוטמן, ניתן פסק הדין על יסוד כל החומר
21 המצוי בתיק.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 57348-12-18

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
6. טענתו העיקרית של המערער היא ששגתה הוועדה לעררים בכך שקבעה כי "על פי החלטת בית המשפט 20% מנכותו (של המערער, ע.א.) הינה שייכת לאופי עבודתו והיתר למחלה הבסיסית". לעניין זה טוען המערער כי קביעת בית הדין בעניין שיעור הנכות נועדה לשם ביסוס הקשר המשפטי הסיבתי בלבד ואינה מהווה התוויה לקביעת הנכות על ידי הוועדה הרפואית. עוד טוען המערער, כי אף בחוות דעתו של המומחה הרפואי שמונה על ידי בית הדין טרם מתן פסק הדין נכתב כי "שיעור התרומה הינו לפחות 20%" וכי בסיכום פסק הדין לא נכתב מאומה לעניין המשקל שיש להשפעת תנאי העבודה על הנכות ממנה הוא סובל.
7. בנסיבות האמורות טוען המערער כי הוועדה לא פרטה את שיעורי נכותו המתאימה לתנאי עבודתו, לאור מכלול הנסיבות והחומר הרפואי וכי הוועדה טעתה בקביעת הנכויות הזמניות, והכל תוך התעלמות מן האמור בחוות דעתו של ד"ר עופר אלישוב בעניינו, אשר הונחה בפניה.
8. מנגד, טוען המשיב כי בפסק הדין נכתב במפורש שהחמרה המוכרת הינה בשיעור 20% ממצבו הכולל של המערער (מפנה לסעיף 6(3) לפסק הדין). עוד טוען המשיב כי בסעיף 6(ד) לפסק הדין, בית הדין הורה לוועדה לבחון את נכות המערער כתוצאה מהחמרה. לטענת המשיב, משמעות ההוראה היא כי על הוועדה לקבוע את שיעור הנכות הכולל של המערער ומתוכו לייחס לעבודה השפעה של 20%. לטענת המשיב, הוועדה פעלה בהתאם להוראות פסק הדין ומשכך דין הערעור להידחות.
9. לאחר שעיינתי בחומר ובטענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל.
10. מקריאת פסק הדין עולה כי אכן, כטענת המערער, בית הדין לא קבע שיש לייחס לתנאי העסקתו תרומה של 20% למצבו הרפואי. בית הדין ציטט מתוך חוות דעת המומחה, שבמסגרתה נכתב לכאורה כי "עבודתו של התובע גרמה להחמרת מצבו והחמרה עצמה היא בשיעור של 20%". אפילו אם נניח שהציטוט מתוך חוות דעתו של המומחה היה מדויק (ונראה שלא כך הם פני הדברים), פסק הדין שניתן הוא הוא הקביעה המחייבת, ולא חוות דעת המומחה, ששימשה כבסיס להכרעה.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 57348-12-18

- 1 11. בסיכום פסק הדין (סעיף 6(ד) ואילך), נכתב – "אשר על כן התביעה מתקבלת
- 2 במובן זה שקיים קשר סיבתי על דרך של החמרה בין הליקוי ממנו סובל התובע
- 3 בירכיו לבין תנאי עבודתו. כיוון שהתובע עבר ניתוח החלפת פרק ירך שמאל,
- 4 יהא על הוועדה לתת דעתה גם לשאלה האם הניתוח שיפר את מצב הירך וכן
- 5 לעניין הנכות הזמנית עד הניתוח ולאחריו, ובהתאם לכך לקבוע את אחוזי נכותו
- 6 (הזמנית/הקבועה) כתוצאה מהחמרה (וככל שקיימת כזו – גם לעניין ירך
- 7 ימין)...התביעה מתקבלת באופן שיש להכיר בליקויים מהם סובל התובע
- 8 בירכיו כפגיעה מעבודה על פי תורת המיקרוטראומה, בדרך של החמרה."
- 9 12. מקריאת סיכום פסק הדין לא נמצא בסיס לטענת המשיב לפיו בית הדין פסק כי
- 10 יש לייחס רק 20% ממצבו של המערער לתנאי העסקתו, ולא נראה כי היתה
- 11 כוונה להגביל את שיקול דעתה של הוועדה הרפואית בבואה לקבוע מהם אחוזי
- 12 הנכות שיש לייחס לתנאי העסקה כאמור.
- 13 13. ממילא בשלב דיוני זה של קביעת קשר סיבתי ראשוני, אין בית הדין עוסק כלל
- 14 ועיקר בעניין שיעור הנכות. כך גם לגבי המומחה הרפואי אשר כלל לא מתבקש
- 15 בחוות דעתו לקבוע קביעות באשר לשיעור הנכות. על כן לא נכון כי היה על
- 16 המערער להגיש ערעור על פסק הדין לו חפץ לתקוף אותו במועד.
- 17 14. בנוסף, מקריאת פרוטוקול הוועדה לעררים עולה כי לא קיימת בו התייחסות
- 18 לאמור בחוות דעתו של ד"ר עופר אלישוב מיום 2.5.18, על אף שחוות הדעת
- 19 עמדה בפניה.
- 20 15. לאור האמור עניינו של המערער יוחזר לבחינה מחדש בוועדה לעררים באותו
- 21 הרכב. מובהר לוועדה כי עליה לבחון את מצבו של המערער ולייחס לו את אחוזי
- 22 הנכות שנגרמו לו כתוצאה מתנאי עבודתו, בהתאם לשיקול דעתה הרפואי וכי
- 23 היא אינה כבולה בעניין זה לאחוזים כלשהם. בנוסף, תתייחס הוועדה לאמור
- 24 בחוות דעתו של ד"ר עופר אלישוב מיום 2.5.18.
- 25 16. המערער וב"כ יוזמנו להופיע בפני הוועדה. הוועדה תנמק את החלטה.
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 57348-12-18

1

2 17. בנסיבות העניין, המשיב יישא בהוצאות המערער בסך של 3,000 ₪, אשר ישולמו

3

תוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין למשיב.

4

18. על פסק דין זה ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך

5

30 ימים מיום שיומצא לצדדים.

6

7

8

9

10

11

12

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ט, (21 יולי 2019), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

13

עמיצור איתם, שופט

14

15

16

17

18

19

20